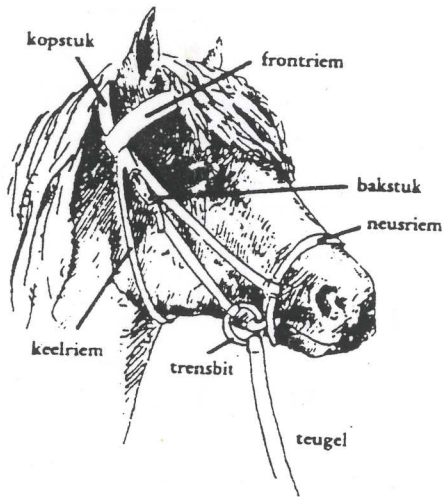

Theorie PROEF 3.

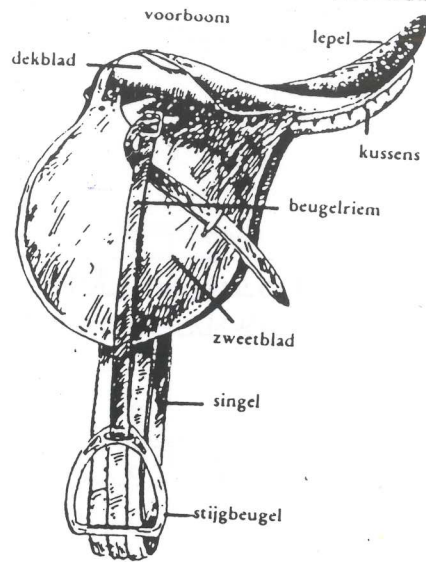
Het zadel.

In de manege heeft iedere pony zijn eigen zadel, dat hem precies past. Een slecht passend zadel kan pijnlijk zijn voor een pony en hem belemmeren in zijn bewegingen. Hij wordt afgeleid door de pijn en probeert die te ontlopen. Ook kan hij een verwonding aan zijn rug oplopen. Je noemt dat een 'drukking'. Het kan dagen tot weken duren voor zo'n wond genezen is. Meestal blijf je ook een litteken zien: een plek met witte haren op de rug of de schoft. Zorg er altijd voor dat de chabrak (zadeldek) goed gladgetrokken onder het zadel zit en dat je je hand tussen de kamer en de schoft kunt leggen (anders drukt het zadel bij iedere pas op de schoft en dat geeft ook weer drukkingen).

Het hoofdstel.

Via de teugels heb je een directe verbinding met de ponymond. Zachtheid is dus geboden. Om te begrijpen waarom een 'zachte hand' nodig is, moet je weten hoe een hoofdstel er uit ziet en hoe het werkt. Het gehele hoofdstel dient om de pony te sturen en om het tempo te bepalen. Via de teugels, die aan het bit zijn bevestigd, kun je aan de pony doorgeven wat hij moet doen. Het bit ligt in de mond van de pony en rust op het zachte gedeelte tussen de tanden en de kiezen. Dit gedeelte heet de 'lagen' en is heel gevoelig. Normaal gesproken oefent het bit er een zachte druk op uit. De teugels moeten niet los hangen, maar moeten licht gespannen zijn zonder dat je er aan trekt. Je moet leren je handen te gebruiken: zónder rukken en trekken, zónder te verkrampen, zónder spanning, zodat je een goed samenspel van je handen krijgt die de actieve beweging van de pony naar voren bevordert en begrenst (dat betekent: op een goede manier voorwaarts door drijven en tegenhouden tegelijkertijd).

Paardetaal.

Paarden en pony's praten niet alleen met elkaar, maar ook met ons. We kunnen ze niet verstaan, dus moeten we de taal van de pony's leren. Ze praten niet alleen met hun stem, maar ook met hun oren, lichaamshouding en gedrag.

Het hinniken van een pony ken je wel. Pony's herkennen elkaars gehinnik. Iedere pony heeft een eigen geluid.

Zo kan een veulen in een wei vol merrie's feilloos de stem van zijn moeder herkennen. Maar ze maken ook andere geluiden: snuiven, proesten, piepen en schreeuwen. Snuiven doen ze als ze b.v. ergens bang voor zijn. Sommige geluiden hoor je vrijwel nooit, zoals het schreeuwen uit doodsangst.

Uit de stand van de oren kun je precies zien wat er in een pony omgaat. De neusgaten, de ooguitdrukking en de mond zijn daarbij ook van belang. Heeft de pony de oren naar achteren gericht en heeft zijn mond open om te bijten, dan is hij agressief. Alleen de oren naar achteren kan dreigend zijn. De oren naar voren is een teken dat je pony attent is. Heeft hij zijn ogen half dicht geknepen en staan de oren wat naar opzij, dan sluimert de pony. Tijdens het rijden kun je zien dat de oren wisselend naar voren en naar achteren gaan. Zo hoort hij alles om zich heen en houdt hij de boel goed in de gaten.

Met zijn lichaamshouding drukt een pony ook uit hoe hij zich voelt. Dat wordt duidelijk bij een dreigende pony. Als hij zijn oren in de nek legt, zijn kont opzij draait en een achterbeen optilt, laat hij duidelijk merken dat hij niet gestoord wil worden.

Ook door middel van hun gedrag kunnen ze duidelijk maken wat hen bezighoudt, angst inboezemt of plezier bezorgt. Een pony die een te hoge hindernis moet springen, zal weigeren.

Paarden en pony's zijn helemaal niet zachtzinnig tegen elkaar. Voortdurend staan ze met hun tanden en hoeven klaar om de ander duidelijk te maken wat ze willen. Kent iedereen zijn plaats in de kudde, dan is meestal een beweging met hoofd of oren al genoeg

Taal

- Bedelen: schrapen met de voet hinniken
- Genoegen: proesten hinniken (laag) orenspel (opzij, van achteren naar voren) uitrekken snuiven (vrolijke opwinding)
- Hengstigheid (bij merries) vaak plassen kittelig of heel sloom opdringerig gillerig
- Kwaadheid: snorken (schrik, afkeer) bijten dreigen met hoofd omlaag
- Ongenoegen: hinniken (hoog, schril) stampen met voeten staartzwaaien snuiven (angst) knijpen met staart (angst) orenspel (van voren naar achteren: plat in de nek) wegzakken in de rug (singelangst) tandenknarsen